

Gratia in forma dignum quando censeatur facta, et an liceat appellare ab exsecutore cum tali clausula. Vide verb. Gratia ut est gratiosum rescriptum, num. 57, 58 et 59.

Provisus per sedem apostolicam in forma dignum, an possit ab ordinario examinari, num. 60, et verb. Examinare, etc., num. 10.

Gratia derogatoria juris patronatus in totum, et duo illius requisita exponuntur, n. 61 ad 71.

De gratia pro presentato cum derogatione medicinalis vocum, num. 72 et seqq.

Gratia si neutri, ut gratia si nulli, n. 81 et 88.

GUBERNATOR (IV, 63).

Gubernator non comprehenditur sub nomine magistratus civitatis. Vide verb. Gubernator, num. 1.

Gubernatori provinciae non debet textus Evangelii osculandus porrigi. Et alia ad rem, num. 2 ad 54.

Plura stabilita a Benedicto XIV circa gubernatorem Urbis, item circa gubernatores status ecclesiastici, et quidem etiam quoad gubernatores praefatos. Vide num. 55.

Recensentur varii gubernatores excommunicati, num. 59 ad finem.

GUIDAGIUM (IV, 71).

Guidagium, seu pedagium quid sit. Vide verb. Gabella, num. 9.

GULA (IV, 74).

Gula, quid sit. Vide verb. Gula, num. 1. Peccatum gulae quinque modis committi solet; assignantur et explicantur, num. 2 ad 7.

Gula, comessatio, et potatio an sint peccatum veniale, vel mortale, num. 8 et 9.

Lector admonetur, ad num. 9.

An liceat comedere et bibere usque ad satieta-tem, et quid significet satietas, num. 10 et 11. Vide in nota.

Ebrietas quid sit, et quale peccatum, num. 12 et 15.

An et quando liceat se inebriare, num. 14 ad 17. Ad num. 14 auctoris. Vide notata, in nota.

Provocare alterum ad ebrietatem an sit peccatum et quando peccent caupones potum ministrando, num. 18, 19 et 20.

An liceat iudici reum inebriare, ut sic inducat ad fatendum crimen, num. 21.

An liceat damnatum ad mortem inebriare, ut sic cruciatus non sentiat, num. 22.

In carcere detenti an possint inebriare custodes, num. 23, 24 et 25.

Ad evitandum grave malum, an licite possit auctor mali inebriari, num. 26 et 27.

Quid de illo qui in ebrietate solet aliis malum inferre, num. 28.

An liceat bibere in aliorum salutem, num. 29, 30 et 31.

Gulae filiae quinque assignantur; et quid intelligatur per ipsas innuitur, num. 52 ad 57.

H

HABITUS (IV, 79).

Habitus non facit monachum, sed professio regularis. Vide verb. Habitus, num. 1.

Ut professio regularis faciat verum monachum quid requiratur, num. 2.

In habitu saeculari nequit fieri novitatus, n. 3.

Habitus novitiorum triplex assignatur, num. 4.

Deferre habitum novitiorum an sit de essentia ad validitatem professionis, num. 5.

Novitius per habitum delationem quando censeatur tacite professus, num. 6 ad 9.

Habitus religionis an sit patenter deferendus, num. 10.

An et quando possit religiosus habitum occultare, vel deponere, et in quas censuras incurrat per talem depositionem intra vel extra claustra num. 11 ad 18.

Corrigitur auctor, num. 18, in nota.

Religiosus an teneatur semper portare habitum suae religionis, ac debeat cum ipso dormire, num. 19, 20, 21 et 22.

Regulares ad cardinalatum vel episcopatum assumpti quem habitum deferre teneantur, et quales regulares uti possint habitu clericorum saecularium, num. 25 ad 26.

Colores et habitus diversis in religionibus ad quid fuerint praescripti, et an haec diversitas procedere debeat etiam in monialibus, num. 27 et 28.

Una religio an possit assumere habitum alterius religionis, num. 29.

Clerici saeculares nequeunt deferre habitum regularium, et e contra, num. 30.

Pueri usque ad quem annum possint religiosorum habitum deferre, num. 31.

Novitio exeunti an sit restituendus habitus religionis, num. 32.

Praefinitur tempus pro illis qui, habitu tertiariorum recepto, cum claustralibus habitant, et poenas in superiores transgressores, num. 33, 34 et 35.

Prohibentur disputationes super vera forma habitus Sancti Francisci, et interduntur omnes libri tractantes de vera successione filiorum ejus, et de vera forma caputii: et inscriptiones in imaginibus ejusdem ac Sancti Antonii de Padua, asserentes esse veram formam, qua ipsi usi sunt, num. 36, 37 et 38.

Suspenduntur imagines sanctorum Augustini et Nicolai de Tolentino impressae a fratribus Discalceatis sub forma eorum habitus, num. 39.

Reprehenditur hic auctor, num. 39.

Imagines sanctorum non regularium, an imprimi possint cum habitu regulari, num. 40.

Osculantes habitum fratrum Mendicantium quas indulgentias lucentur, num. 41 et 42.

Quid de eligentibus mori ac sepeliri in habitu fratrum Minorum, vel alterius religionis, num. 43 ad 46.

Quid de ignominiose vel profane utentibus habitu religioso, num. 47 et 48.

Moniales an possint tempore bacchanalium proprium habitum dimittere, num. 49.

Femina an uti possit veste virili, e contra, n. 50.

Quid de clericis beneficiatis, et aliis percipientibus pensiones ex beneficiis, num. 51 et 52.

Clericus habitum dimittens an possit illum reassumere, num. 53.

Clericalis vestis an permitti possit laicis curialibus, num. 54.

Alia ad rem, num. 55 ad 63.

Alia concernentia habitum clericalem. Vide verb. Clericus, art. 1.

Alia concernentia habitum religiosum. Vide verb. Apostata, Conventus, Novitius.

Habitus quoad Tertiarios. Vide verb. Tertiarii.

Utens habitu honorifico alicujus, ab eo inhiberi potest, num. 64.

Habitus parvi a quo benedici debeant, num. 65.

Canonici regulares Lateranenses obtinentes beneficium saeculare, an teneantur deferre habitum regularem, num. 66.

Habitus viatorius ad formam habitus per praefatos et familiares pontificis extra Urbem gestari soliti, servato tamen nigro colore, advocatis consistorialibus conceditur a Benedicto XIV, num. 66.

Alia ad rem. Vide verb. Eremita, num. 18 et verb. Vestis, num. 17.

HÆREDITAS (IV, 104).

Hæreditas quid sit. Vide verb. Hæreditas, num. 1.

Tota hæreditas quomodo a jure vocetur, et in

quot partes dividatur. Vide verb. Hæreditas, num. 2.

Si plures instituti sint hæredes, secundum jus Romanum solemniter sit distributio hæreditatis in duodecim uncias, num. 41.

Quid si minus distribuatur testator, vel excesserit in divisione, num. 42.

Ad legem 14 ff. De hæred. instit. Vide num. 45.

Nomine hæreditatis quid veniat, num. 3.

Appellatione hæreditatis qualia bona veniant, n. 4.

Nomine hæreditatis non veniunt legata, et minus prælegata, num. 5.

Hæreditatis petitio quid sit, num. 6.

Adire hæreditatem quid sit, et quot modis adiri possit, quis possit et quid requiratur ad eam adeptam, num. 7 ad 10.

Ad hoc ut hæreditas ad hæredes hæredis transmittatur, quid opus sit, num. 11.

Per additionem hæreditatis quale jus acquiratur, num. 12, 13 et 14.

Aditio hæreditatis quid transferat in hæredem, num. 15 et 16.

Hæreditas an necessario adiri debeat, et in tutum, num. 17 et 18.

Repudiare hæreditatem quis possit, et quid sit talis repudiatio, num. 19 ad 22.

Renuntiatio hæreditatis quid sit; et quando fieri possit, num. 23 ad 27.

Hæreditatem inter et res hæreditarias, necnon et honorum possessionem quid intersit, num. 28 et 29.

Ut quis adire possit hæreditatem, quid sit necessarium, num. 30, 32 et 35.

Quæ personæ hæreditatem acquirere valeant, num. 34.

Hæreditas an vendi possit et ad quid venditor teneatur, num. 35 ad 40.

HÆRES (IV, 115).

Hæres unde dictus, et quis, et quotuplex sit, assignatur et explicatur. Vide verb. Hæres, num. 1 ad 5.

Hæres qui esse possit, vel non, num. 6 ad 12.

Assignatur ordo succedendi ab intestato, n. 13.

Hæredibus descendentibus, vel ascendentibus, an, et quæ legitima sit relinquenda, num. 14 ad 19.

Pater, si filii legitimis careat, an possit hæredes instituere filios naturales; et quid sit ipsis relinquendum, si habeat filios legitimos, num. 20 et 21.

Filii naturales an succedant matri cum legitimis, num. 22.

Filii spurii an succedere possint; et ad quid circa ipsos teneantur parentes, et hæredes patris, num. 23, 24 et 25.

Hæres semel an possit desinere esse hæres, num. 26 et 27.

Hæres hæredis reputatur etiam hæres defuncti, num. 28.

Dictio hæres quos comprehendat, n. 29.

Hæres tutoris, et hæres uxoris ad quid teneantur, num. 30 et 31.

Deficiente hærede scripto ante testatorem, hæreditas cui devolvatur, num. 32.

Hæredis voluntas servanda est circa funera defuncti, num. 33.

Hæredes defunctorum quid disponere possint circa eorum funeralia, n. 34, 35, 36, et infra n. 53 et seqq.

Hæres ab intestato tenetur solvere legatum pium relictum in testamento profano nullo, num. 37.

Hæres an possit detrahere trebellianicam contra ecclesiam mediate substitutam, num. 38.

Hæres ex testamento per lapsum triginta annorum praescribit contra legatarios vel cohæredem, num. 39.

Hæres personæ excommunicatae quid præstare debeat, num. 40.

Successio in hæreditate honorum sacerdotis mortui absque hærede ad quem spectet, num. 41.

Quid de hærede instituto sub conditione ne nuperem inonestam ducat in uxorem, num. 42.

Quid de illo qui vult facere hæredem ecclesiam, exhæredatis consanguineis, num. 43.

Hæredes, alique exsecutores, post aditam hæreditatem et inventarium confectum ad quid teneantur, et ad quid teneatur episcopus in casu ipsorum negligentiae, num. 44 ad 52.

An, et quando hæres possit vel debeat assignare fundum pro capellania et certa missarum celebratione, num. 53.

Quantitas candelæ per canonicos gestandæ an taxanda sit arbitrio hæredum, num. 54.

Afferuntur alia dubia resoluta a sacra congregatione Concilii, ad rem spectantia, n. 55, 56 et 57.

Hæredes vel sunt testamentarii, vel legitimi, num. 65.

Essentia cujuscunque testamenti est hæredis institutio, quæ vel necessaria est, vel voluntaria, num. 64 et seqq.

Necessaria institutio in quas cadat personas. Vide num. 69 et seqq.

In voluntaria hæredis institutione quid inspicere debeat, 69 et seqq.

Hæredis auctoritas et jus in funere testatoris parando, num. 58 ad 62.

Hæres ex testamento gravatus nimis legatis, et fideicommissis quando possit, vel non, detrahere falcidiam et trebellianicam. Vide verb. Falcidia.

HÆRESIS (IV, 129).

Hæresis unde sit dicta. Vide verb. Hæresis, n. 1.

Hæresis alia est materialis, alia formalis, et quæ sit utraque, num. 2, 3 et 4.

Ad hæresim formalem duo requiruntur, id est error in intellectu, et pertinacia in voluntate, n. 5.

Talis pertinacia in quo consistat, num. 6.

Talis pertinacia et error cujus et contra quod esse debeant, num. 6, 7 et 8.

Hæresis formalis alia est interna, et alia externa, et quæ sit utraque, num. 9.

Hæresis externa alia est occulta, et alia publica, num. 10.

Quot et quæ fuerint hæreses, et hæresiarchæ, num. 11.

Hæresis per quid differat a schismate, n. 12 et 13.

Schisma purum et mistum in quo differant, num. 14, 15 et 16.

Hæresis causa ad quem spectet, num. 17.

Judices ecclesiastici in causa hæresis in specie qui sint, num. 18 ad 26.

Inquisitores et episcopi an et quomodo possint procedere in causa hæresis, num. 27.

Episcopi qua facultate gaudeant in locis ubi non viget officium inquisitionis, num. 28.

Principes, potestates et iudices saeculares an possint se immiscere in processum a iudice ecclesiastico contra hæreticos institutum, et ad quid teneantur in casu, num. 29, 30, 31.

Ab hæresi quocunque modo sumpta qui possit absolvi, vel non, num. 32 ad 37 et verb. Absolutio.

Absolutio ab hæresi in foro interno, non suffragatur in foro externo, num. 38.

Quid stabiliverit Benedictus XIV circa hæresis abjurationem ante dispensationem matrimonialem, et circa eos qui hæresi occulta delinuntur, aliaque. Vide num. 39 ad 49.

Quæ sit hæretica propositio, vel hæresi proxima, vel sapiens hæresim, vel suspecta de hæresi. Vide verb. Propositiones damnatae, num. 40 ad 43.

HÆRETICUS (IV, 157).

Hæreticus quis sit, et ad hæreticum formalem constituendum quid requiratur, et quis dicatur talis. Vide verb. Hæreticus, num. 1 ad 6.

Hæreticus alius est lapsus, et alius relapsus, et quis sit uterque. Vide *verb.* Hæreticus, *num.* 7.

Relapsus alius dicitur manifestus, et alius præsumptus; et quis sit uterque, *num.* 8 et 9.

Hæreticus, vel schismaticus, si non respiscat, an salvari possit, *num.* 10.

Vide notata *in nota.*

Catechumenus si a fide deficiat, an sit censendus hæreticus, *num.* 11.

Ficte et invalide baptizati deserentes fidem, vel eam negantes metu mortis; et asserentes animam rationalem non esse formam corporis humani vel non esse immortalem; et asserentes terram esse mobilem, solem vero immobilem, an pro hæreticis habendi sint, *num.* 12 ad 16.

Communicatio cum hæreticis an licita sit, vel non, *num.* 17, 18 et 19.

Ad auctoris *num.* 19, vide notata *in nota.*

Matrimonia Catholicorum cum hæreticis an licita, et in quibus locis: et aliquod pactum in his contrahendis fieri solitum tanquam iniquum reprobatum, *num.* 20 ad 26.

Disputatio de fide cum hæreticis quibus personis, et in quibus locis prohibeatur, vel non, *num.* 27, 28 et 29 et *verb.* Fides, *num.* 36.

Hæretici cum proprio ritu an tolerandi in terris Catholicorum, *num.* 30.

Hæretici sub qua pœna sint revelandi ac denunciandi, et quibus, *num.* 31 et 32.

Libros hæreticorum legentes, imprimentes, retinentes, etc., in quas censuras incurrant, *num.* 33, et *verb.* Libri.

Hæretici omnes formales externi, eisque credentes, ac eorum receptores, defensores, fautores ac eos in loco sacro sepelientes, in quas censuras incurrant, *num.* 34 ad 41.

Hæreticorum fautores, receptores, etc., an sint irregulares et inhabiles ad beneficia ecclesiastica, et talis inhabilitas an comprehendat etiam eorum filios ac nepotes, *num.* 42 ad 53.

Quid de obtinente beneficium ad hæreticorum preces, *num.* 54.

Hæretici, eorumque fautores, etc., sunt privati sepultura ecclesiastica, *num.* 55.

Hæretici an gaudeant ecclesiæ immunitate, *n.* 56 et 57.

Hæretici, eorumque fautores, etc., an sint infames, et inhabiles ad officia publica, *num.* 58 ad 60.

Hæretici an et quando amittant potestatem in filios, facultatem testandi et hæreditandi, bonorum possessionem ac jurisdictionem in vassallos et servos, *num.* 61 ad 67.

Hæretici ad quas pœnas damnandi. Et quid si impœnitentes aut relapsi, *num.* 68 et 69.

Filii et filiae hæreticorum an et qualis hæreditatis sint capaces, an sint infames, et a quibus pœnis sint immunes, *num.* 70 ad 76.

Hæretici ad fidem catholicam redeuntes an licite possint retinere bona ecclesiastica a suis majoribus vel a se ipsis usurpata, *num.* 77.

Plura ex Benedicto XIV adducuntur, *num.* 78 et seqq.

Corrigitur hic auctor, *in nota Theol. Rom. num.* 94, 95.

Hæreticus privatur ipso facto omnibus bonis et juribus, *num.* 88.

Si tamen accedat sententia iudicis declaratoria incurse hæresis, et pœnæ condignæ.

Ad hoc procedat respectu hæretici manifesti. Vide *num.* 89.

Explicatur text. *in cap.* 26 *De verb. signif.*, *num.* 90.

Debitor hæretici etiam manifesti licet solvere non teneatur hæretico ipsius creditum, tamen nihil sibi lucratur, cum fisco illud solvere debeant, *in num.* 91.

Quid si fiscus non exegerit creditum hæretici, interimque hæreticus absolutus fuerit ab omni pœna, *num.* 92.

Licet lapsus in hæresim repellatur a testimonio dicendo, ab eo tamen minime repellitur ille, qui patris sui vestigia sequens hæreticus natus est, *num.* 93.

HEBDOMADA, HEBDOMADARIUS (IV, 155).

Hebdomadas, hebdomada quid sit. Vide *verb.* Hebdomada, *num.* 1, 2 et 3.

Decanus in quo loco sedere debeat in hebdomada, qua inservit ut canonicus, *num.* 4 et 5.

Canonicus in sacris non constitutus, an habere debeat suam hebdomadam, *num.* 6.

Alia ad rem, *num.* 7 ad 10.

Hebdomadarius non debet celebrare valde diluculo, *num.* 11.

Quid si hebdomadarius sit absens, *n.* 12 et 13.

Hebdomadarius an possit pretendere celebrationem missarum ad primam dignitatem spectantium, et paratus, vel non paratus in quo loco sedere debeat, *num.* 14, 15 et 16.

Hebdomadarius in decantandis horis canonicis non debet uti stola, *num.* 17.

Canonici quando denominentur hebdomadarii, et e contra; et ad quid tales hebdomadarii teneantur, *num.* 18 et 19.

Dignitates collegiatarum an teneantur officium hebdomadarii exercere, *num.* 20.

Hebdomadarius officium facturum, in quo loco sedere debeat, *num.* 21.

An canonicus hebdomadarius paratus sedere debeat in scamno panno cooperto a cornu epistolæ præparato, an in primo stalli ab ea parte chori in qua hebdomada obtingit, *n.* 22 et seqq.

HEBRÆUS (IV, 159).

Hebræus an gaudeat immunitatis privilegio. Vide *verb.* Hebræus, *n.* 1, 2 et 3.

Cognitio causæ Hebræorum ad quem spectet, *num.* 4 et 5.

Quid de muliere Hebræa ad fidem conversa relicto viro, qui transeat ad secundam uxorem, et post aliquod tempus cum ipsa ad fidem convertitur, *num.* 6.

Parochi quid possint ab Hebræis exigere, *n.* 7.

Hebræi an obligari possint ad festa Ecclesiæ servanda, *num.* 8.

Hebræorum habitatio quomodo situanda, *num.* 9.

Alia ad rem, *num.* 10 et seqq., ubi plura scitu digna inveniuntur.

Judæi sunt in servitute Christianorum non quidem pœnali, sed civili, et quænam ex hac servitutis specie, et ab asylo præstito eisdem in variis status ecclesiastici civitatibus consequantur. Vide *num.* 96 et seqq.

Varia docte sapienterque stabilita, decreta, ac decisa enuntiantur circa Hebræorum infantium, et aliorum baptismum, *num.* 120 et seqq.

De his qui baptismo lavati ad Judaicos redeunt ritus, *num.* 105 et seqq.

Utrum iis in casibus, in quibus leges Hebræorum forenses contrariæ sunt juri communi, vel particulari quorumcunque locorum, controversiæ inter ipsos motæ decidendæ sint secundum forenses eorum leges an secundum jus commune vel particulare, *n.* 109 et seqq.

Hebræi, qui et Judæi, unde sic dicti. Vide *verb.* Talmud Hebræorum, *num.* 11.

HEMORRHOISSA A CHRISTO SANATA (IV, 195).

Quænam fuerit hæc mulier. Vide *verb.* Hemorrhœissa a Christo sanata, *per totum.*

HERMAPHRODITUS (IV, 199).

Hermaphroditi unde dicti, et an dari possint. Vide *verb.* Hermaphroditus, *n.* 1 et 2.

Hermaphroditi varii referuntur ab auctoribus, *num.* 3 et 4, et *num.* 27.

Refertur curiosus casus duorum hermaphroditorum, *num.* 5.

Auctor reprehenditur, *in nota.*

Hermaphroditum an ex mulieribus fieri possint viri, et e contra, *num.* 6 ad 9.

Aliqui interpretantur de hermaphroditis tantum *in cap.* Omnes utriusque sexus, *de pœnit. et remiss.*, *num.* 10.

Hermaphroditus an sit irregularis, et an et quando possit valide ordinari, *num.* 11 ad 17.

Reprehenditur auctor, *n.* 10 et 15, *ib.* *in nota.*

Hermaphroditus an licite possit in monialium, vel virorum monasteriis profiteri, *num.* 18 ad 21.

Hermaphroditus an et quando licite possit matrimonium contrahere, *num.* 22 ad 26, *num.* 28 ad 33, et 39 ad 42.

Quinam sint effectus in hermaphrodito, *num.* 36 et 37.

HIERARCHIA ECCLESIASTICA (IV, 207).

Quid sit hierarchia, et illius etymologia et origo; Vid. *verb.* Hierarchia ecclesiastica, *num.* 1.

Dupliciter dividitur, scilicet ratione materiæ et formæ, et ratione ordinis et jurisdictionis, *num.* 2 ad 4.

Spectata ratione subjecti, quas hominum classes complectatur ex Eusebio, Hieronymo et Dionysio, *n.* 5 et 6.

Dividitur pariter in clericos et laicos, *num.* 7.

Confutantur protestantes qui nomen hierarchiæ a medio tollere conantur, *num.* 8 et 9.

Mendacium de Germano canonico, quo concilium Tridentinum hierarchiam a Christo ordinatam definiit, intercedente, *num.* 10.

HIEROSOLYMITANI MILITES (IV, 211).

Ordo militaris equitum sancti Joannis Hierosolymitani, seu Melitensis, quando et a quo fuerit institutus, et sub quibus nominibus appellatus, et quare nunc dicatur Melitensis. Vide *verb.* Hierosolymitani milites, *num.* 1 et 2.

Equites Hierosolymitani sunt vere religiosi, sed non ita ac cum aliis regularibus est cum iis rigore procedendum, adducitur exemplum, *num.* 3, et *num.* 102 et seqq.

Hic ordo an sit vera religio, ejusque equites sint veri religiosi, et an habeant eadem onera, et exemptiones, sicut alii regulares, *num.* 4 ad 19.

Ad *num.* 8 auctor, vide notata, *in nota.*

Bona equitum Melitensium ubique decedentium spectant ad eorum hospitale, *num.* 20.

Collatio eorum beneficiorum et causarum cognitio spectant ad magnum magistrum, *num.* 21.

Ordinarii an possint dictos equites visitare, eorumque privilegia a quo confirmata, *num.* 22 et 23.

Religio Hierosolymitana divisa in tres ordines, et assignantur, *num.* 24.

Equitum Melitensium familia in octo nationes dividitur; et quæ ejus officia, *num.* 25.

Equitum Melitensium professio in quo consistat, ejusque formula traditur, *num.* 26 et 27.

Equites Melitenses tenentur servare interdictum locale, *num.* 28.

Equites Melitenses in quo casu incurrant irregularitatem, et quid in ipsos possit episcopus, si excommunicati existant, *num.* 29 et 30.

Curati vel parochi dictæ religionis ad quid teneantur, et in quo sint exempta ab ordinarii jurisdictione, *num.* 31 ad 37.

Ecclesiæ dictæ religionis an subsint ordinarii visitationi, *num.* 38 et 39.

Episcopus an possit fratrem capellanum dictæ religionis excommunicare, *num.* 40.

Fratres dicti ordinis an teneantur ad contributionem seminarii, vel ad procuracionem tribuendam episcopo eorum ecclesias visitanti, *n.* 41 et 42.

Parochi dictæ religionis an sint ab ordinario approbandi, et an teneantur intervenire oleorum consecrationi, et quo jure possit episcopus eorum parochiales visitare, *num.* 43, 44, 45.

Quid possit episcopus circa ecclesias, prioratus dicti ordinis in casu violatæ immunitatis, et ad quid teneantur fratres capellani, *num.* 46 ad 49.

Religio Hierosolymitana quos possit in conservatores eligere, *num.* 50.

In promotione equitum Melitensium ad Magnam Crucem quæ ratio habeatur, *num.* 51.

Plura alia scitu digna apponuntur, et in fine afferuntur varia decreta sacre congregationis Immunitatis ad rem spectantia, *num.* 52 ad 83.

Quædam recensentur, quæ Hierosolymitanæ militiæ concessit Benedictus XIV, *num.* 85, *in fine.*

Pro Hierosolymitanis capellanis attendendæ sunt resolutiones sacre congregationis Concilii, quæ recensentur, *num.* 84 et 85.

Eorum capellanorum ecclesiæ parochiales quomodo subsint visitationi episcoporum, ac priorum Hierosolymitanorum, *num.* 86.

Idem capellani ad synodum accedere debent, *num.* 87.

Alii sacerdotes ordini Hierosolymitano inservientes quomodo subjecti sint episcoporum jurisdictioni, *num.* 88 et seqq.

HISTORIA, HISTORICUS (IV, 227).

Historia unde dicta, et quid sit. Vide *verb.* Historia, Historicus, *num.* 1 et 2.

Quatuor historiæ species assignantur, et explicantur, et quomodo ab historia, ac inter se ipsas differant, *num.* 3 ad 10.

Historia alia est sacra, alia profana, alia civilis, alia ecclesiastica, et alia mista, et singulæ explicantur, *num.* 11.

Historiæ primi inventores qui fuerint, *num.* 12 et 13.

Quid in historia, quid in historico principalis requiratur, *num.* 14. Vide *not.* ad *num.* 14.

Historicis an, et quando, et in quibus causis sit præstanda fides, vel non, *num.* 15 ad 29.

Historico cœvo magis standum est, quam non cœvo, *num.* 30.

Historicum critica maxime decet, si christiane fiat, *num.* 31.

An et quæ in dubium ab historico ponenda, vel neganda, *num.* 32 et 33.

Quæ sint in factis historice credendis præcipue attendenda, *num.* 34.

Opera genuina et authentica a falsis ac supposititiis per quinque potissimum capita discerni possunt, et assignantur, *num.* 35.

Historia de asserta adultera matre Gratiani, Petri Lombardi, et Petri Comestoris est fabulosa. Vide *verb.* Pœnitentiæ sacramentum, *art.* 2, *num.* 28 ad 30.

De fide in judicio habenda historicis. Vide *num.* 36.

HISTRIONES.

Histriones sunt infames, et irregulares. Vide *verb.* Infamis, *num.* 11, et *verb.* Irregularitas, *art.* 1, *num.* 12.

HOMICIDA, HOMICIDIUM (IV, 259).

Homicidium unde dictum, et quid sit. Vide *verb.* Homicidium, *num.* 1.

Hominis cædes quocunque modo facta homicidium appellatur, et varii modi quibus perpetrari potest, assignantur, *num.* 2 ad 15.

Homicidium aliud est voluntarium, et aliud casuale. Vide *verb.* Homicidium, *num.* 16.

Voluntarium aliud est directe, aliud indirecte tale, et singula explicantur, *num.* 17 et 18.

Homicidium voluntarium injustum semper est mortale peccatum, *num.* 19.

Homicidium juste et injuste committi potest, *num.* 20.

Juste committi potest quatuor modis, qui assignantur et explicantur, *num.* 21 ad 24.

Ad hoc ut occisio aggressoris sit licita, et cum moderamine inculpata tutelae, tria requiruntur et assignantur, *num.* 25.

Quarta conditio ab auctore omissa additur, *num.* 105.

Servato moderamine inculpata tutelae quando liceat, vel non, aggressorem occidere, *num.* 26 ad 34.

Reprehenditur auctor, *num.* 27, improbatunque solutis objectis sententia qua sustinent quidam theologi posse hominem occidi pro re magis momenti, *num.* 106.

Homicidium voluntarium injuste sex modis committi potest, qui assignantur, *num.* 35.

An et qua auctoritate liceat innocentem occidere, *num.* 36, 37 et 38.

An iudici liceat condemnare ad mortem probatum nocentem, si scientia privata noverit innocentem. Vide *verb.* Iudex.

Innocens ad mortem capiendus a satellitibus scientibus ipsius innocentiam an possit illos occidere, ut se defendat, *num.* 40.

Incarceratus nequit occidere custodes, ut effugiat, *num.* 41.

Ducti ad supplicium nequeunt carnificem aliosque ministros occidere, ut evadant, *num.* 42.

An autem bannitus possit se defendere aggressores occidendo, et econtra. Vide *verb.* Bannitus. Non licet auctoritate propria et privata occidere extra causam necessariae defensionis, *num.* 44.

An liceat patri vel marito occidere filiam vel uxorem in adulterio deprehensam, *num.* 45, 46, et *num.* 49 et seqq.

Quid de honesta matrona, aut virgine in casu violentiae, *num.* 47.

An liceat auctoritate privata principem tyrannum occidere, *num.* 48.

Qua auctoritate liceat directe se ipsum occidere, *num.* 49 et 50.

In quibus casibus, et propter quas causas liceat indirecte se ipsum occidere, *num.* 51 ad 61.

Auctoris sententia moderatur, in *not.* ad *num.* 60.

Seipsum occidentes an, et quando privandi sint ecclesiastica sepultura. Vide *verb.* Sepultura.

Quid de clerico homicida incorrigibili, *num.* 63 ad 66.

Homicidae damnati, sive diffamati, an possint habere dignitates et officia, et an remitti possint in locis ubi degunt haeredes occisi, *num.* 67 et 68.

Si laicus post homicidium patratum sit clericus, a quo puniri debeat, *num.* 69.

Clericus post homicidium si habitum reassumat, an gaudeat privilegio fori, *num.* 70.

Mandans homicidium committi in personam unius, si committatur in personam alterius, quam irregularitatem incurrat, *num.* 71.

Per homicidium vere casuale an quis irregularis deveniat, *num.* 72.

Homicidium committens veneno an gaudeat immunitate ecclesiastica, *num.* 73.

Homicidii appellatione non venit mutilatio membri, *num.* 74.

An satellites licite possint occidere malefactorem quem jussi sunt comprehendere, et econtra *num.* 75.

Alia quoad homicidas et homicidia. Vide *num.* 76 et seqq. ad *num.* 104, et *verb.* Bellum, Fratricida, Immunitas ecclesiarum, Maritus, Parricidium, Mater, Matricida, Uxor, Uxoricideum.

Homicida quando incurrat, vel non, irregularitatem. Vide *verb.* Irregularitas.

Homicida quoad restitutionem. Vide *verb.* Restitutio.

Varia decreta ad rem, *num.* 79 ad 94.

Homicidii poenae quae sint. Vide *verb.* Poena, *art.* 2, *num.* 123.

Homo quomodo verificetur, quod magis capite, quam pedibus errat. Vide *verb.* Mundus, *num.* 107.

Idem homo quomodo posset dici quod staret pedibus, et capite sursum eodemmet tempore, *num.* 111.

HONESTAS PUBLICA

Honestas publica prout est impedimentum dirimens matrimonium. Vide *verb.* Impedimenta matrimonii, *art.* 2, *num.* 20.

HONOR.

Honor quid sit. Vide *verb.* Detractio, *art.* 1, *num.* 3.

HORA.

Hora unde sit dicta, in quot et quae minuta dividatur, ejusque divisiones assignantur et explicantur. Vide *verb.* Kalendarium, *a num.* 9 ad 16.

HORAE CANONICAE.

Vide *verb.* Officium divinum.

HORIZON.

Horizon quid, et quotuplex sit. Vide *verb.* Mundus, *num.* 131 et 132.

HORTATORIAE (IV, 263).

Litterae hortatoriae a quibus, et contra quos discerni nequeant. Vide *verb.* Hortatoriae, *num.* 1.

Alia ad rem, *num.* 2 usque in finem.

HOSPITALE, HOSPITALARIUS (IV, 265).

Hospitale unde dictum, et quid sit. Vide *verb.* Hospitale, *num.* 1 et 2.

Hospitalitatis species variae assignantur et explicantur, *num.* 3 ad 14.

Hospitalia quaedam sunt religiosa, et quaedam non religiosa, et utraque quid sint, et per quid differant, *num.* 15, 16 et 17.

Hospitalia fuisse fundata auctoritate episcopi quomodo cognosci possit, et sic fundata an sint materia simoniae, ac gaudeant immunitate ecclesiastica, *num.* 18 ad 25.

Hospitalia si habeant beneficia, an teneantur ad contributionem seminarii, et quae hospitalia sint beneficia ecclesiastica, *num.* 26 ad 31.

Hospitalibus, quae regularibus non subiciuntur, quales rectores ac administratores deputandi, *num.* 32.

Ordinariorum jurisdictio circa hospitalia quae sit, et quid de illis quae sub immediata regum potestate existant, *num.* 33 ad 43.

Hospitalia visitare possunt etiam iudices saeculares si jus illis competat, *num.* 44.

Vicarie perpetuae hospitalibus unitae quomodo, et a quibus conferri possint, *num.* 45.

In alienatione bonorum hospitalis quid requiratur, *num.* 47.

Reliqua ad rem, *num.* 48 ad 68.

Quid requiratur, ut hospitalia exempta dici debeant a jurisdictione parochi, ita ut rectores vice parochi fungantur, *num.* 69.

HOSPITATIO MILITUM.

Hospitalio militum est prohibita in locis ecclesiasticis. Vide *verb.* Miles, *num.* 17 ad 26.

HOSPITIA REGULARIUM (IV, 275).

Quid hospitium regularium. Vide *verb.* Hospitia reg., *num.* 13.

Regulares, an et de cujus licentia possint hospitia recipere, et quid in iis dirigendis sit observandum indicatur, *num.* 1 ad 4.

Regulares an possint hospitia in conventus reducere, *num.* 5.

Hospitium simplex quomodo esse debeat; et an de facili a sacra congregatione regularibus concedatur, ejusque translatio, *num.* 6 ad 10.

Patres Reformati non possunt habere hospitia in locis ubi adsunt conventus Observantium, *num.* 11.

Patres Reformati provinciae Tusciae an possint transferre suum antiquum hospitium ad conventum Sancti Joannis Baptistae intra mœnia civitatis Florentinae existentem, *num.* 12.

An in erectione hospitii requirantur illae ipsae solemnitates, quae requiruntur in erectione conventus, *num.* 14 et seqq.

HYDRAULICA.

Hydraulica quid. Vide *verb.* Mundus, *num.* 207.

HYDROGRAPHIA.

Hydrographia quid, *num.* 205.

HYDROMANTIA.

Hydromantia quid sit. Vide *verb.* Superstitio, *num.* 17.

HYPOTHECA, PIGNUS (IV, 279).

Hypotheca et pignus quomodo differant, ac conveniant inter se. Vide *verb.* Hypotheca, Pignus, *num.* 1, 2 et 3.

Pignus dupliciter sumitur et assignatur, ejusque traditur definitio, ac etiam hypothecae, *num.* 4, 5.

Pignus, seu hypotheca alia est expressa, et alia tacita, et quae sit utraque, *num.* 6.

Rursus expressa alia est generalis, et alia specialis, et utraque explicatur, *num.* 7 et 8.

Uxor, maritus, liberi prioris matrimonii, pupilli, ecclesiae, collegia, legatarii, fideicommissarii, venditores, locatores, fiscus qualem, et in quibus bonis habeant hypothecam, *num.* 9 ad 19.

Qui oppignorare, et hypothecare possint, et quae bona, *num.* 20 ad 25.

Quae res oppignorari et hypothecari possint vel non, *num.* 26 et 27.

Creditor pignus habens an possit illud hypothecare et ad quid circa illud teneatur, *num.* 28 ad 31.

Antichryseos pactum quid sit, et an licitum, *num.* 32 et 33.

Legis commissoriae pactum quid sit, et an licitum *num.* 34 et 35.

Duae pacti liciti species assignantur et explicantur, *num.* 36 ad 40.

Creditor pignus vendens an possit illud sibi ipse emere, *num.* 41.

Creditori hypothecario quale jus competat praeter aliis creditoribus, *num.* 42 et 43.

In pignore pluribus eodem tempore constituto quis praecedat, *num.* 44.

Creditor circa pignus sibi traditum ad quid ulterius teneatur, *num.* 45 ad 48.

Hypotheca vel expressa est vel tacita, *num.* 49.

Quibus, et ob quam causam, et quibus in circumstantiis detur tacita, *num.* 50 ad 63.

Quoties et quibus detur sola legis dispositione, *num.* 64 ad 75.

Nonnullae de hac tacita hypotheca referuntur animadversiones, *num.* 74 ad 77.

HYPOTHESIS.

Hypothesis quid et de ejus differentia a thesi. Vide *verb.* Thesis, *num.* 100 et 101.

I

ICTUUM FUNIS.

Ictuum funis, seu torturae poena quid sit. Vide *verb.* Poena, *art.* 2, *num.* 15.

IDOLOLATRIA.

Idololatria quid et quotuplex sit, Vide *verb.* Superstitio, *num.* 8.

IDUS.

Idus unde dicantur, et quid sint. Vide *verb.* Kalendarium, *a num.* 31 ad 33.

IGNORANTIA (IV, 291).

Ignorantiae quidditas assignatur, ejusque multiplex divisio, et subdivisio traditur, ac explicatur. Vide *verb.* Ignorantia, *num.* 1 ad 8, et *num.* 29 ad 38.

Ignorantia quocumque modo sumpta quando excuset, vel non, a culpa aut a poena, *num.* 9 ad 20.

Ad *num.* 20 auctoris, Vide notata in nota, et *num.* 39.

Ignorantia censurarum non excusat ab eis incurrendis, *num.* 21.

Ignoranti non currit tempus, *num.* 22.

Ignorans an aequiparari debeat impedito, et quomodo, *num.* 23 ad 28.

ILLEGITIMUS.

Vide *verb.* Filius.

IMAGINES (IV, 299).

Imago quid sit. Vide *verb.* Imagines, *num.* 1.

An liceat Deum, sanctissimam Trinitatem, et angelos in forma humana depingere, *num.* 2 ad 5.

Imagines Christi Domini, beatæ Mariæ Virginis et aliorum sanctorum de fide tenendum est posse depingi, et qua figura vel habitu sint repraesentandae, *num.* 6 ad 11.

Imagines lascivae in ecclesiis non sunt tolerandae, *num.* 12.

Imagines sacrae de cujus licentia pingendae, vel de novo collocandae sint in ecclesiis, *num.* 13, 14.

Imagines sanctorum, qui a sede apostolica non sunt canonizati, quomodo pingendae, ac retinendae in ecclesiis, *num.* 15 ad 18.

Cruces in locis sordidis depictae non sunt tolerandae, *num.* 19.

In choro teneri non debent aliae imagines, quam sanctorum, *num.* 20.

Imagines illorum qui cum sanctitatis, aut martyrii fama decesserunt, an apponi possint in ecclesiis antequam declarentur beati, et quid de illis, qui cultum habent immemorabilem, *num.* 21 et 22.

Imagines Dei, Christi, angelorum, et sanctorum, an licite et quo cultu adorari possunt, et quid contra non adorantes, vel se prosternentes, *num.* 23 ad 29.

Imaginum usus an sit ecclesiae utilis, et an fuerit in lege veteri, et quomodo inceperit in lege nova, *num.* 30 ad 35.

Imaginum translatio an et quomodo faciendae, *num.* 36 et 37.

Imagines sanctorum Francisci, Antonii de Padua, Augustini, et Nicolai de Tolentino quomodo inscriptae ac depictae prohibentur, *num.* 38 et 39.

Concursus ad aliquam sacram imaginem, an et quando impediri possit, *num.* 40, 41 et 42.

Administratio oblationum imaginum factorum ad quem spectet, *num.* 43.

